

[Ole Vig Jensen]

og det er der stort set også god grund til. Jeg skal ikke hænge mig i enkelte eksempler, selv om jeg kunne være fristet til at nævne eksemplet fra Ballerup. Det var ikke just udtryk for solidaritet og stor ansvarlighed, at de ville handle forud for kommunalvalget. Men lad det nu være!

Det er ikke uden problemer overhovedet at foretage indgreb, heller ikke at iværksætte en individuel sanktion i form af en individuel beskæring, men jeg forstod på hr. Henning Rasmussen, at han også var modstander af en kollektiv beskæring, sådan som forslaget for en dels vedkommende lægger op til.

Må jeg sige til hr. Agerschou, at der er andre områder, som man med rimelighed kan drøfte, og som vi gerne vil være med til at drøfte i udvalget. Det går jo i gang inden så længe.

Men man skal huske, at med den udformning, vi tror forslaget vil få, kan den enkelte kommune stadig væk i betydelig grad prioritere sine opgaver inden for de muligheder, som er givet i overensstemmelse med den henstilling, som jeg stadig væk erindrer om at de kommunale organisationer også har fundet det rigtigt at tage med.

Så må jeg sige til hr. Lenger – og det er en forlængelse af svaret til hr. Agerschou – at det er klart, at der ikke er meget fornøjelse ved at sætte et anlægsprojekt i gang, hvis man ikke også kan drive det, men jeg har da tillid til, at det nok skal lykkes den enkelte kommune at finde en løsning på et så enkelt problem. Nu skal projektet jo bygges, før det kan drives. Jeg tror ikke, det er noget problem for 1986.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hr. Henning Rasmussen fandt det urimeligt, at reguleringen skulle ske individuelt. Jeg forstod på hr. Henning Rasmussen, at han i sit første indlæg anfægtede, at kommunerne alle sammen skulle betale en bøde i 1987.

Jeg vil gerne spørge: hvad mener hr. Henning Rasmussen i virkeligheden?

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det har jeg vistnok sagt. Jeg mener, det er hamrende uretfærdigt at lave en generel afgift, sådan at man, uanset om man har rettet sig efter en henstilling eller man ikke har, skal af med penge.

Jeg mener, det er umuligt at være retfærdig, hvis man individualiserer en afgift, og så mener jeg i øvrigt, at det er komplet overflødigt at lave straffeforanstaltninger over for kommunerne.

Lenger (VS):

Jeg vil starte med at sige til hr. Ole Vig Jensen, at der findes jo rensningsanlæg, som bliver færdige i løbet af 1986, og som derfor kommer ind med både en resterende anlægsudgift og en driftsudgift i løbet af året; derfor vil det selvfølgelig være et problem allerede i 1986.

Ellers vil jeg sige, at der er én ting, kommunerne kan lære af lovforslaget, og det er, at der ikke er nogen som helst grund til at rette sig efter henstillinger fra regeringen; der kommer nemlig et regeringsindgreb alligevel. Hvis kommunerne ikke har rettet sig efter henstillingerne, bliver det brugt som et argument for indgrebet, og hvis de har rettet sig efter henstillingerne, kommer indgrebet såmænd alligevel, bare uden argumenter.

Lovforslaget er jo udformet på den måde, at der gribes ind både over for kommuner, som har fulgt regeringens henstillinger, og over for kommuner, som ikke har – og for den sags skyld også, selv om de inden 1. april måtte rette deres budgetter til, så de følger de oprindelige henstillinger fra regeringen.

Det, der sker, er, at regeringen i virkeligheden skaffer sig et nyt skatteobjekt ved at lægge skat på anlægsarbejder. Begrundelsen er en overophedet byggesektor, selv om kommunale anlægskonti omfatter meget andet end byggearbejder. Men andet end statsskat opkrævet via den proportionale, kommunale skatteskala er der sådan set ikke tale om – med de fordelingsmæssige konsekvenser, som det nu har. På den måde fortsætter regeringen de seneste 10–15 års udvikling. Stadig flere offentlige indtægter er taget hjem over proportionale skatteskalaer, og stadig færre, relativt set, er taget hjem over progressive statsskatteskalaer.